

Uden for Betænkningen var intet Vædringsforslag fremkommet.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Vædringsforslag jattes under Forhandling under et.

Ordføreren (R. Nielsen): Det lille Lovforslag, som her er til Forhandling, er jo, som ærede Medlemmer ville have set — det er jo et kendt Forslag, og Betænkningen har foreligget i længere Tid — kun et Spørgsmaal, kan man sige, til den Lovgivende Myndighed, om den vil gaa ind paa at give de Folt, der er Tale om her, et Tillæg til deres Løn. Det er gennemgaaende Smaafoik med meget lavere Lønninger, end vi ellers give paa saa mange Durraader ved de Lønningslove, vi ofte have til Forhandling her i Salen, og det er jærlig paa Grundlag deraf, at Udvalget har erkendt her, at der var Rimelighed for at vise nogen Smødefommen. Det angaar jo Underofficersklassen og de med dem ligestillede, eller man kan for Resten sige, endogsaa mindre vel stillede Folt, thi det er jo en Del af dem, der her er Tale om. Det er Folt med Lønninger fra næppe 500 Kr. op til 1,200 Kr., altsaa Lønninger, som det vistnok fra alle Sider vil erkendes, ere af en saadan Bestaffenhed, at det kan være naturligt og rimeligt at smødefomme. Omset om nogen Forhøjelse.

Jeg skal saa gaa over til at omtale de stillede Vædringsforslag og paavise, hvilken Betydning de i det hele taget have. Vædringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa en Forhøjelse af den Vædringsgodtgørelse, som nu gives til Underofficerer af de forskellige Klasser paa 40 Kr. aarlig, til 80 Kr., altsaa for saa vidt en ret klæffelig Forhøjelse, det er jo nemlig det dobbelte af, hvad de nu have. Man har erkendt, at det var rimeligt at gaa dertil, og der har i Grunden ikke været nogen Uoverensstemmelse derom. Derimod har det været paa Tale og maatte naturligt komme paa Tale, om man skulde blive staaende ved det, der hidtil har været Reglen, nemlig et fast System, eller gaa til en saadan Skala, som Lovforslaget antyder. Udvalget er efter de Forhandlinger, der her ere førte, kommet til det Udslag, at det var naturligt at blive staaende ved det første System, idet vi ikke skønne rettere, end at selv om det maaste nok paa den ene Side kan siges, at de Klæder, Underofficerer af 1ste Klasse, 1ste Grad og maaste ogsaa af 2den Grad, skulle have, koste lidt mere at anstafte end Klæderne for de lavere Klasser, saa ville paa den anden Side efter

vor Opfattelse de lavere Klasser være dem, der slide mest, som altsaa ville slide deres Klæder op i kortere Tid og derfor blive nødt til oftere at have ny Klæder. Det er det, der har betinget, at vi mente, det var formaalstjenligt at blive staaende ved den Regel, som nu en Gang gjaldt paa dette Omraade, nemlig den faste Sats, og have derfor kun foreslaaet, som jeg nævnte før, at forhøje denne fra 40 til 80 Kr. Det vil give en aarlig Forhøjelse af 16,600 Kr., idet der er 415, hvem denne Forhøjelse af 40 Kr. vil komme til gode. Dette er altsaa Betydningen af Vædringsforslaget til § 1. — Vædringsforslaget til § 3 gaar ud paa at give Fyrhødere, Værftsarbejdsmand og Haandværkere samt Overbetjente og Betjente af Politikorps et Tillæg i Lighed med det, der nu gives til Underofficerer og Assistenten for 8 eller 16 Mars dadelst Tjeneste, nemlig henholdsvis 60 og 96 Kr. Udvalget har ikke ment at burde gaa saa højt, men har foreslaaet at blive staaende ved Halvdelen, og saaledes, at man har afrundet det højeste Beløb op efter fra 48 til 50 Kr. Herefter ville altsaa disse Mænd faa et saadant Tillæg, og det vil betyde, at 178 Mænd, som nu intet Tillæg have, ville faa 30 Kr. og 215 Mænd 50 Kr., det bliver henholdsvis 5,340 Kr. og 10,750 Kr., altsaa i alt for 393 Bestillingsmænd en aarlig Forhøjelse af 16,090 Kr. Dette med Hensyn til de stillede Vædringsforslag. — Dernæst bør jeg bemærke, at der ogsaa efter § 2, hvortil intet Vædringsforslag er stillet, vil flyde en Forhøjelse af de aarlige Udgifter. I Henhold til det gamle aabne Brev af 1ste Juni 1843 — den Sag ligger for Resten længere tilbage i Tiden, men det er paa denne Bestemmelse, den nu støttes — uddeler man et saakaldt Hæderstegn for 25 Mars god Tjeneste til Mænd i Søværnet. Dette Hæderstegns-Tillæg blev ved Loven af 1868 taget bort for visse Klassers Vedkommende. Det er nu Udvalgets Opfattelse, at naar disse mindre højt lønede Bestillingsmænd have tjent saaledes i 25 Aar, at det med Rette inden for den Kred, hvor de have lagt deres Arbejde og gjort deres Gerning, maa siges, at de have vist 25 Mars god Tjeneste, altsaa været hæderlige og retstafne Mennesker i den Tid, er det lidt maaltigt at ville nægte dem eller ikke unde dem denne lille Vængegave som Tillæg til Hæderstegnet; det hedder nemlig i den gamle Forordning, at de, som have Hæderstegnet, tillige skulle have en Gave af 10 Rigsdaler aarlig. Da der er 107 af den Slags Mænd, som nu ikke have, men efter § 2 ville faa dette Tillæg, saa vil dette jo betyde en aarlig